

Beheer reegeiten

De 'avond-ochtend-avond' telling van vorig voorjaar wijst erop dat binnen onze WBE het aantal reeën nog steeds groeit. Reeën vinden op plaatsen waar ze voorheen niet voorkwamen, nieuwe leefgebieden.

Maar ook in sommige oude leefgebieden is sprake van enige toename van de aantallen.

Het aantal aanrijdingen houdt daar gelijke tred mee.

Daarom is besloten het geitenafschot in dit deel van de WBE te verhogen met vijf stuks.

Werk aan de winkel dus.

Op een mooie zonnige zaterdagmiddag begin januari gaan we eerst de situatie maar eens in ogenschouw nemen. Bij dit soort weersomstandigheden willen de reeën nog wel eens vroeg uit de dekking komen om op de aan het bos grenzende weilanden en akkers op zoek te gaan naar voedsel. Om drie uur zien we al vijf reeën op een smal perceel grasland vlak bij de hoogzit. De kijker biedt uitkomst: het zijn een geit met twee kalveren, een smalree en een jonge bok. De beide geitkalveren zijn duidelijk kleiner dan de geit. Bij de bok is al een begin van het bastgewei te zien. Deze sprong reeën is ons bekend. Soms staat er nog een oudere bok bij. Ze huzen vaak in een klein perceeltje riet met wat wilgenopslag in de buurt bij de hoogzit. Volgende week hier maar eens op een middag op tijd gaan aanzitten en dan proberen een van de kalveren te schieten. We nemen altijd zoveel mogelijk van het 'jonge spul' uit de populatie weg. Ik noteer de vijf reeën en de locatie in mijn notitieboekje.

Door dit consequent te doen, krijg je een schat aan informatie over aantallen, aanwezigheid en geslachtsverhouding. Deze jaar- rondwaarnemingen vormen een waardevolle aanvulling op de gezamenlijke avond-ochtend-avond telling in het voorjaar. Een eind verderop zien we drie reeën midden op een grote maïsstoppel staan. Het blijken twee volwassen geiten en een klein bokkalf te zijn.

Als we stoppen en met behulp van de kijker deze reeën nader bekijken, ontdekken we nog vier reeën, die op de slootwal rustig liggen te herkauwen. Vanwege de grote afstand zijn ze niet goed aan te spreken. Aan het bastgewei te oordelen ligt er in ieder geval een wat oudere bok bij. Op de terugweg komen we hier straks wel weer langs en krijgen, wanneer ook deze reeën naar voedsel gaan zoeken, dan mogelijk de kans om deze beter te bekijken. Helemaal aan de andere kant van het jachtveld zien we op grote afstand tegen de bosrand vier reeën staan. Vanuit de dwarsliggende houtwal zou je een goede kans maken er een van te kunnen schieten. Maar vanwege de windrichting is het onmogelijk er bij te komen. Een goede plek om komende dagen eens te gaan aanzitten. Op de terugweg zien we de drie reeën en de reebok nog steeds op de slootwal liggen. Ik noteer alleen het aantal en we vervolgen onze weg. Mijn jachtmaat stelt voor in een ander

deel van het veld te gaan aanzitten aan de lange zijde van een groot bosperceel. Hij heeft daar een week geleden nog zes reeën zien staan. Onze ervaring is dat ze daar vrijwel altijd uittreden.

De plaatsen waar we vanmiddag reeën hebben waargenomen, komen volgende week aan de beurt. Dan zullen we er 's middags bijtijds zijn.

Gunstige wind

Ik loop naar het bekende stuwkje, waar verschillende wissels lopen. Ik zie dat ze vers belopen zijn. Op de plek waar de reeën over het scheidingslootje springen, staan de afdrukken van hun scherpe hoefjes duidelijk in de grond. De wind is gunstig. Ik stap in het ondiepe slootje en klauter op de eikenwal aan de andere zijde die zo'n anderhalve meter hoger ligt. Gebruik makend van een zijte kan ik zittend de buks aanstrijken tegen een niet al te dikke eik. Het tegenover me liggende weiland ligt duidelijk lager, zodat een schot vanaf deze plek verantwoord is. Nu maar afwachten. Mijn jachtmaat installeert zich zo'n vijfhonderd meter verder in dezelfde wal. Na een half uur valt verderop een schot. Het middagzonnetje is nu verdwenen achter het bos en het wordt er niet warmer op. Nog steeds geen reeën te zien, maar ik verveel me niet. Er trekken regelmatig wat grauwe ganzen over, en onder het uitslaan van ondefinieerbare geluiden gaan twee nijlganzen op zo'n honderd meter voor me

op het land zitten. Rare vogels. Met de regelmaat van de klok strijken er houtduiven rondom mij neer in de eiken, die ze waarschijnlijk als slaappleats gebruiken. Dan, als uit het niets, staat er ineens op zo'n zestig meter afstand langs de slootwal een reeëit. Ik heb haar niet horen aankomen. De geit zekert even, krabt met haar achterloper aan de nek en begint wat te snoepen van de kruidige vegetatie langs het slootje. Zekert nog eens en kijkt richting bosrand. Dan springen er nog twee reekalveren en een geit over het slootje. De laatste is zo te zien een smalree, een kalf van vorig jaar

Langzaam lopen ze nu in de richting van de volwassen reeëit. Wanneer het kalf dat ik al die tijd in het vizier heb stilstaat, valt het schot.

Als door de bliksem getroffen, valt ze neer. De andere reeën staan even gedesoriënteerd te kijken en weten blijkbaar niet wat er gebeurt en waar het schot vandaan kwam. Ze vertrouwen het niet langer, springen over het slootje en verdwijnen in het bos. Ik wacht nog vijf minuten en haal dan het geschoten ree. Aan de overzijde van het weiland ontweid ik het en bekijk nauwgezet de organen. Dat ziet er allemaal prima uit en er

die nu dus ruim anderhalf jaar oud is. Ze staan kort bij, ik blijf bewegingloos zitten. Iedere beweging zou er een te veel zijn. Ze beginnen rustig te grazen en lopen van me af. Ik kan de spiegels nu heel goed onderscheiden. Die van de beide kalveren zijn duidelijk witter dan die van de reeëit. Een eind verderop zie ik nog twee reeën, waarvan één gezien de donkere massa tussen de oren, duidelijk een bok is. Het groepje van vier loopt langzaam van mij af. Voorzichtig pak ik de buks en strijk aan tegen de stam van het eikje waar ik achter zit. Ik zoek door de bukskijker een van de kalveren, maar die staat nog steeds met haar spiegel naar me toe. Wanneer dat niet verandert, wordt het niks. De geit draait wat bij en staat nu dwars. Maar de beide kalveren blijven met de kont naar me toe staan. Ik kan zo onmogelijk tot schot komen.

Op de wieken

Wanneer de nijlganzen ineens met veel misbaar op de wieken gaan, schrikken de kalveren. Ze werpen de kop op en draaien een kwartslag.

is enig vet aanwezig. Prima in conditie. Ik haal een unster uit mijn jachttas en weeg het van ingewanden ontdane dier: 12,6 kg. Met een touwtje bevestig ik de 'Verklaring eerste onderzoek' aan de hiel en kruis daarop aan dat er voor het schot aan dit dier geen bijzonderheden zijn geconstateerd en geen abnormaliteiten zijn gevonden aan het karkas en de organen. De ingewanden bedek ik in de slootwal met wat riet en slootafval. Hier weten de vossen en marters wel raad mee. Het is altijd verbazingwekkend hoe snel deze dierlijke resten zijn opgeruimd.

Ik zie mijn jachtmaat met zijn auto de zandweg afrijden. Op zo'n tweehonderd meter laat hij zijn vehikel staan en komt naar me toe. Samen sjuuwen we het reekalf naar de auto. Hij blijkt een smalree te hebben geschoten. Het begin is er. Volgende week gaan we weer op pad en zullen dan gebruikmaken van de informatie die onze 'excursie' eerder deze middag heeft opgeleverd. Eind februari hopen we het volledige quotum binnen te hebben. ■

